

KRWISTY (4) ai

sg m N krwisty (1). ◇ G krwistého (1). ◇ D krwistému (2); -ému (1), -emu (1) *Oczko* (1:1).

Sł stp brak, Cn s.v. krew w sobie mający, Linde XVIII w.

*Przymiotnik od „krew”; tu w funkcji rzeczownika na oznaczenie człowieka, w którym wg ówczesnych pojęć krew ma przewagę nad innymi składnikami organicznymi; sanguineus Cn (4) : nie żeć by y krwi temu Cieplice do używania przyść niemogły/ wżaków mniej niż ówym [kolerykowi, flegmatykowi, melankolikowi]: gdyż z łączerey krwi/ á z zbytku té zwierchowne rzeczy/ áni trwale fluxy łye niepokazuia/ iedno gorączka á ciála nápełnienié/ do czego żyłę otworzywzy/ á krwi téy vpuściwzy/ łamo tylko lékárstwem iest. A chceli łye téż Krwisty łkápác/ á do ochodoftwa Cieplic vżyć/ będzie mu wolno *Oczko* 33v; Do kthórych [kompleksyj]/ czemu Krwiłtego/ co Sanguineum zowia/ nieprzyłączamy/ łatwia łpráwá/ iż ten w Cieplicach niéma nic czynić *Oczko* 33v, [42].*

Cf **KREWNIAK, KREWNIA**

AK